

Prima instanță: Judecătoria Ciadîr-Lunga (Jud: S. Pilipenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (Jud: A. Curdov, G. Golev, Ș. Starciuc)

Î N C H E I E R E

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de către Ivan Dragan,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliu Caracalicev împotriva lui Ivan Dragan cu privire la demolarea construcțiilor și obligarea de a nu crea obstacole la permiterea trecerii pe teren pentru efectuarea lucrărilor de construcție și reparație a casei de locuit

și cererea reconvențională depusă de către Ivan Dragan împotriva lui Vasiliu Caracalicev cu privire la respectarea dreptului de vecinătate,

împotriva încheierii din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Dragan împotriva deciziei din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2014, Vasiliu Caracalicev a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ivan Dragan cu privire la demolarea construcțiilor și obligarea de a nu crea obstacole la permiterea trecerii pe teren pentru efectuarea lucrărilor de construcție și reparație a casei de locuit.

La 12 ianuarie 2015, Ivan Dragan a depus acțiune reconvențională împotriva lui Vasiliu Caracalicev cu privire la respectarea dreptului de vecinătate.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2015 a Judecătoriei Ceadîr-Lunga, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Vasiliu Caracalicev, a fost dispusă obligarea lui Ivan Dragan de a-i acorda lui Vasiliu Caracalicev acces pe terenul său, în vederea efectuării lucrărilor de construcție și de reparație a casei de locuit. A fost obligat

Ivan Dragan de a nu crea obstacole în efectuarea lucrărilor de reparație. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de către Ivan Dragan.

Prin decizia din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul declarat de către Ivan Dragan. A fost admis apelul declarat de către Vasiliu Caracalicev, casată parțial hotărârea din 13 noiembrie 2015 a Judecătorei Ceadâr-Lunga, în parte în care a fost respinsă acțiunea privind demolarea gardului, aferent peretelui din spatele casei lui Vasiliu Caracalicev și emisă în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii. În rest hotărârea din 13 noiembrie 2015 a Judecătorei Ceadâr-Lunga a fost menținută.

Prin încheierea din 19 octombrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Ivan Dragan a fost considerat inadmisibil.

Prin încheierea din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ivan Dragan împotriva deciziei din 25 februarie 2016 a Curții de Apel Comrat.

La 05 martie 2019, Ivan Dragan a declarat recurs împotriva încheierii din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel.

Potrivit prevederilor art. 425 al Codului de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Având în vedere că, încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 februarie 2019, recepționată de recurent la 19 februarie 2019, iar recursul a fost declarat la 05 martie 2019, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Conform art. 426 alin. (3) al Codului de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Astfel, recursul s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Colegiul judiciar a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actelor judecătorești contestate. Mai mult, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75, cauza Eriksson vs Suedia, hotărârea din 12 aprilie 2012, § 66, 72, cauza Põnkä vs Estonia, hotărârea din 08 noiembrie 2016, § 33 – 34).

Examinând materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs urmează a fi restituită, din următoarele considerente.

Conform art. 426¹ alin. (1) lit. b¹) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs nu corespunde prevederilor art. 437 alin. (1).

Art. 437 alin. (1) al Codului de procedură civilă reglementează elementele pe care trebuie să le conțină o cerere de recurs.

Astfel, Colegiul constată că Ivan Dragan a depus cererea de recurs într-o altă limbă decât limba oficială în care se desfășoară procesul, fără a anexa traducerea acesteia în limba de stat.

În același timp, instanța de recurs remarcă că, prin Hotărârea nr. 17 din 04 iunie 2018 a Curții Constituționale a Republicii Moldova, a fost constatată desuetudinea Legii nr. 3465 din 01 septembrie 1989 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești.

Curtea a notat că potrivit art. 74 alin. (1) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, efectul constatării desuetudinii unei legi presupune încetarea acțiunii sale, tot așa cum se întâmplă în cazul abrogării ei.

În lumina celor indicate, Colegiul reiterează că, unul din principiile fundamentale ale procesului civil este principiul limbii oficiale de procedură, care este consacrat în art. 118 din Constituție, art. 24 al Codului de procedură civilă și art. 9 din Legea cu privire la organizarea judecătorească.

Prevederile conținute în art. 118 din Constituție sunt necesare pentru asigurarea respectării drepturilor și libertăților constituționale ale cetățenilor în condițiile egalității depline în fața legii. Reglementările invocate au fost reluate și incorporate în textul legilor procedurale, fiind coroborate cu tratatele internaționale, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care nu impun condiții privind limba în care se desfășoară procesul, prezumând că ședința de judecată se desfășoară în limba națională a statului.

Conform art. 13 din Constituție, limba de stat a Republicii Moldova este limba moldovenească, funcționând pe baza grafiei latine, care în lumina Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 36 din 05 decembrie 2013, urmează a fi înțeleasă ca limba română. Caracterul oficial al limbii instituie obligativitatea utilizării acesteia în raporturile cetățenilor cu autoritățile statului, în această limbă fiind redactate și aduse la cunoștința publică toate actele oficiale ale statului.

Din cele menționate, rezultă că procedura judiciară poate fi efectuată în altă limbă, însă documentele procesuale judiciare se întocmesc în mod obligatoriu și în limba de stat. Astfel, cetățenii care nu posedă sau nu vorbesc limba de stat au dreptul să se exprime în limba maternă în cadrul procedurilor judiciare, chiar și în ipoteza în care cunosc limba de stat, fiind un beneficiu legal acordat acestora. Totodată, dreptul de a se exprima în limba maternă în cadrul procedurilor orale desfășurate în fața instanței judecătorești, include și dreptul de a întocmi și înainta

în instanță acte de procedură sau alte cereri în această limbă.

În aceste condiții, Colegiul concluzionează că atunci când cererea de recurs în Secțiunea 1 este redactată într-o altă limbă decât limba de stat, este aplicabilă sancțiunea procedurală sub forma restituirii cererii de recurs.

Or, instanțele de judecată nu se pot preocupa de traducerea cererilor înaintate instanței (de chemare în judecată, apel sau recurs) dintr-o altă limbă în limba de stat din simplul considerent că această pretinsă obligație depășește cadrul împuternicirilor de a înlăptui justiția în mod imparțial și echidistant. Obligația instanței de judecată este de a asigura participanții la proces să ia cunoștință de actele, de lucrările dosarului și să vorbească în judecată prin interpret, în cazul când nu cunosc limba de stat.

Astfel, Colegiul ajunge la concluzia de a restitui recursul declarat de Ivan Dragan împotriva încheierii din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat.

În conformitate cu art. 426¹ alin. (1) lit. b¹) și alin. (2) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se restituie recursul declarat de către Ivan Dragan împotriva încheierii din 13 februarie 2019 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vasiliu Caracalicev împotriva lui Ivan Dragan cu privire la demolarea construcțiilor și obligarea de a nu crea obstacole la permiterea trecerii pe teren pentru efectuarea lucrărilor de construcție și reparație a casei de locuit și cererea reconvențională depusă de către Ivan Dragan împotriva lui Vasiliu Caracalicev cu privire la respectarea dreptului de vecinătate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova